

Los Esquizos de Madrid.

Figuración madrileña de los 70

Guillermo Pérez Villalta, *Escena, personajes a la salida de un concierto de rock*, 1979

Los Esquizos de Madrid. Figuración madrileña de los 70 recorre la trajectòria artística i vital d'un grup d'artistes que, enmig d'un escenari internacional marcat per tendències trencadores, van iniciar un retorn a la pintura figurativa. Carlos Alcolea, Chema Cobo, Carlos Franco, Luis Gordillo, Sigfrido Martín Begué, Herminio Molero, Guillermo Pérez Villalta, Luis Pérez Minguez, Rafael Pérez Minguez, Manolo Quejido i Javier Utray són els protagonistes d'aquesta mostra, que aborda el complex entorn cultural i social del Madrid de finals del franquisme i primers anys de democràcia.

Aquesta exposició, coorganitzada entre el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía i la Fundació Suñol, contribueix a la definitiva inscripció historiogràfica del grup d'artistes que formaven part de l'anomenada Nova Figuració Madrilenya. La presentació de l'exposició a la Fundació Suñol permet ampliar el seu abast geogràfic a altres públics i territoris, que tenen l'oportunitat de conèixer en profunditat el que aquell moment va significar, tant des del punt de vista social com artístic.

Els anys seixanta van representar, globalment, un període de contestació i de ressorgiment d'alternatives en l'àmbit polític, social i cultural. A Espanya s'intuïa la fi de la dictadura i es vivien moments agitats en els quals es manifestava un intent d'actualitzar els discursos i formats culturals del país. Aquesta actualització, no obstant, es va veure dificultada per l'acotació (censura) del pensament per part de l'oficialisme polític. Tot i així, els setanta van ser una dècada on artistes *freelance*, grups més o menys organitzats i algunes institucions van coincidir a "normalitzar" les arts.

En l'àmbit internacional, l'art conceptual i el minimalisme s'imposaven pertot arreu com a tendències dominants. No obstant això, la dècada dels seixanta va ser molt més fèrtil: el *Nouveau Réalisme*, l'*Arte Povera*, el grup Fluxus, els Situacionistes i Joseph Beuys representaven inquietuds de molts col·lectius, que qüestionaven i compartien idees i tendències.

El caràcter desafiant dels Esquizos de fugir de la línia establerta, la particular manera d'entendre la figuració que tenia cadascun d'ells, l'extraversió i el gust per la polèmica a partir de les fonts teòriques de les quals partien, van ser clau en el moment de la transició espanyola, molt expectant amb el que succeïa dins dels diferents segments socials i com aquests es manifestaven.

El sobrenom d'Esquizos va ser creat pels artistes coetanis catalans (el grup Trama), que en el mateix moment estaven immersos en una abstracció absoluta. El que ambdues posicions compartien, tanmateix, era un fort compromís polític i social. A Madrid es va generar un clima de llibertat que es va manifestar en la pintura, però també va incloure la música, el cinema, la moda i tot allò que formava part de l'anomenada *Movida*.

"Els Esquizos no pintaven per defensar la pintura dels seus enemics o detractors, sinó per una malaltissa afició als colors" escribia Àngel González. *"Fer, fer, sempre fer, construir noves arquitectures, projectar infinits jardins, cobrir noves superfícies d'històries i figures que mai no van existir, traspasar la llum amb cossos geomètrics inventats al límit de la raó"*, li deia Guillermo Pérez Villalta a Fernando Huici, en una carta del 27 de novembre de 1975. Es posava de manifest una forma d'expressió irreprimible de tots els artistes Esquizos, que van assumir la impostura com a fonament de la seva obra.

El suport de col·leccionistes, galeries i crítica fou crucial per al desenvolupament del grup. Un dels amfitrions més destacats de la Nova Figuració Madrilenya va ser el galerista Fernando Vijande, que els va donar suport de forma incondicional. La seva amistat amb Josep Suñol i la fascinació que aquest últim sentia pel món de l'art contemporani van propiciar l'apropament del col·leccionista cap aquest grup, les obres del qual, actualment, conformen una part important de la Col·lecció Josep Suñol.

Després de quaranta anys, és important fer un balanç del que va significar el moviment de la Nova Figuració Madrilenya i dels seus protagonistes, escurçant la distància, sovint més metafísica que geogràfica, entre Madrid i Barcelona.

Los Esquizos de Madrid. Figuración madrileña de los 70

16/10/2009 – 06/01/2010

Exposició coorganitzada entre el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía i la Fundació Suñol

Comissariat:

Fundació Suñol, María Escribano, Iván López Munuera i Juan Pablo Wert

Fundació Suñol

Passeig de Gràcia 98
08008 Barcelona
T 93 496 10 32
info@fundaciosunol.org
www.fundaciosunol.org

Horaris:

De dilluns a dissabte, de 16h a 20h. Diumenges i festius tancat
Per a altres horaris, cal concertar prèviament per telèfon o e-mail

COORGANITZADA AMB:

AMB EL SUPORT DE:

EN COPRODUCCIÓ AMB:

Ajuntament de Barcelona
Barcelona Cultura